

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

จิตไม่มีที่ยึดว่าแห้ว

สำหรับวัดนี้มีอะไรก็อย่างว่าแหละ คือสงเคราะห์โลก อะไรๆ ใครถวายมาออกหมด ออกเพื่อโลกๆ ทั้งนั้นไม่ได้เพื่อวัดเพื่อเรา เพื่อโลก สมควรจะไปทางวัดก็ไปสมควรจะไปทางชุมชนฝ่ายฆราวาสก็ไป แจกออกไปแยกออกไปๆ ผ้าไม้พับก็เยาะนี้ก็แจกไปตามโรงพยาบาลแต่ละโรง โรงละหนึ่งไม้ๆ ไปตลอด จากนั้นก็แจกที่จำเป็น

กฐินวัดโพธิ์ฯ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน สำหรับเงินส่วนกลางที่จะเอาเข้าเจดีย์เรากะไว้ ๕ ล้าน นอกจากนั้นก็ถวายพระ เจ้าอาวาส รองเจ้าอาวาส ผู้สวดอะไรๆ เป็นลำดับลำดับแล้วพระเณรทั้งวัดก็ให้เสมอกันหมด ให้อ่องค์ละพันๆ พระเณรที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับงานสวดงานกฐิน

แม่บ้านผู้กำกับใครทราบไหมเป็นยังไง (ดีขึ้นกว่าวันก่อนเจ้าคะ ลูกสาวผู้กำกับฝากมากราบขอความเมตตาอย่าให้ติดเชื้อภายใน) ไม่รู้จะเมตตาใคร ใครก็ให้แต่เราเมตตาๆ เราเองผู้เมตตาที่จะตายอยู่เหมือนโลกทั่วๆ ไป มันกลืนไม่ได้คายไม่ออกนะ เขามีแต่ขอเมตตา กลัวตายๆ ส่วนหลวงตาก็จะตายกับเขา มันนำคิดอยู่ (คือเขาไม่มีที่ยึดเจ้าคะ พอที่จะไว้ใจได้) อันนี้เรายอมรับว่าจิตไม่มีที่ยึดนี้ว่าแห้วมากนะ โรคจิตวุ่นวายนี้หนักกว่าโรคในร่างกาย คือโรคในร่างกายเป็นอย่างนี้เสริมเข้าไปหาโรคจิต โรคจิตเลยวุ่นใหญ่ อันนี้ละหนักมาก

คนตายได้ง่ายก็เพราะโรคจิตวุ่นวาย กวน เสริมโรคร่างกายเข้าไปอีก นี่พูดจริงๆ เราไม่มี เรื่องอย่างว่าเราไม่มีเราบอกตรงๆ จะอยู่ก็อยู่ไป จะไปแล้วหรือไป แน่ๆ เท่านั้นเอง ไม่มีอะไรขัดข้องในสมมุติอันนี้ พูดให้ชัดเจนให้ลูกศิษย์ลูกหาทั้งหลายฟังเสียว่าเราไม่มีในสมมุติอันนี้ หมด เพียงแต่ขั้นที่เท่านั้นที่มันเกี่ยวข้องกันอยู่กับจิตที่เป็นผู้รับผิดชอบ รับทราบๆ เพียงเท่านั้น ก็ไม่กังวลอีกแหละ เพียงรับทราบๆ จะเป็นจะตายน้ำหนักเท่ากัน ที่ให้ความเป็นอยู่มีน้ำหนักมากกว่าก็เพื่อ เวลาใช้ชีวิตอยู่ก็ทำประโยชน์ให้โลก เราจึงเอนมาทางความเป็นอยู่มีน้ำหนักมากกว่าความตายไป ถ้าไม่เช่นนั้นก็เสมอกันเลย เราไม่มีอะไร

ภายในมันประจักษ์อยู่แล้ว สนฺทิฎฐิโก สนฺทิฎฐิโกขั้นสุดยอดเสียด้วยไม่ใช่ชั้นธรรมดา มันก็รู้อยู่แล้ว อะไรๆ จะขาดเหลือไปไหนตัวนี้ขาดไปไหนไม่มีเลย มีแต่อันนั้นขาดอันนี้ขาดตามสมมุติ อันนี้เลยสมมุติไปแล้วไม่มีอะไรขาด พอตีๆ ตลอดเลย เพราะฉะนั้นการไปการอยู่เมื่อไรได้ทั้งนั้นสำหรับเราเอง เราพูดให้ชัดเจน สมกับที่ว่าเราเทศน์สอนทั่วประเทศไทย ออกช่วยชาติคราวนี้เรียกว่าเทศน์มากที่สุด พระในประเทศ

ไทยจะไม่มีใครเทศน์มากยิ่งกว่าเรา เรายี่เทศน์มากที่สุด เฉพาะเทศน์งานช่วยชาติ ไปจังหวัดไหน ๆ ข้าแล้วข้าเล่า จังหวัดละ ๒-๓ ครั้ง สี่ครั้งก็มี นอกนั้นก็ไปจังหวัดละหน ๆ เทศน์ ๆ บางจังหวัดถึง ๓ หนก็มี อย่างนั้นละเทศน์มากที่สุด

ก็มีแต่กิริยาอันนี้ละ ที่ว่ากิริยาคือร่างกายนี้มันก็เหมือนสมมุติทั่ว ๆ ไป มันอยู่ท่ามกลางแห่งโลกธรรม อยู่สนามโลกธรรมอันนี้กับทั้งหลายสมมุติเหมือนกัน ควรรติ ตี ควรรชม ชมได้เหมือนกันหมด เว้นแต่จิตที่ผ่านหมดแล้ว ไม่มีเข้ามาเกี่ยวข้องเลย นั่นละจิตที่พ้นสมมุติแล้วเป็นอย่างนั้น ไม่มีอะไรเข้าไปเกี่ยวข้อง ก็มีแต่สมมุติอยู่ด้วยกัน ควรรติก็ตี ควรรชมก็ชม จึงเรียกว่าสนามแห่งโลกธรรม ได้แก่สมมุติต่อสมมุติอยู่ด้วยกัน เช่นของเราที่สมมุติ เหล่านี้ก็สมมุติอยู่ด้วยกัน ตีได้ชมได้ ส่วนธรรมชาตินั้นผ่านหมดไม่มีอะไรที่จะตำหนิที่จะชมอีกแล้ว อันนั้นพ้น พ้นสมมุติ สมมุติคือการติการชม เลยสมมุติไปแล้ว ไม่มีติมีชม มีแต่ความพอดีเท่านั้นละ

นักภวานาก็ให้ภวานานะ การภวานาสติเป็นสำคัญ เราย้ำแล้วย้ำเล่า ใครที่ยังตั้งสติไม่ได้ ยังตั้งตัวไม่ได้ ให้เอาสติจับเข้าไป ตั้งได้แน่นอน สตินี้ตั้งได้ ขอให้สติจับติดเถอะ วันทั้งวันไม่ให้เผลอ เอ้า เอลองดูซินะ เพียงสามวันจะได้เห็นผลชัดเจน จิตของเราที่มันว้าวุ่นซุ่มมัว มันปรุงมันแตงคือสติเผลอ ความคิดความปรุงเป็นกิเลสทั้งนั้น ออกไปกว้านไฟเข้ามาเผาเราๆ พอสติครอบเอาไว้แล้ว ไม่ให้มันคิด ที่นี้กิเลสจะเท่าภูเขาที่ออกไม่ได้ ต่อไปสติมีกำลังมากครอบภูเขากิเลสนั้นออกสงบราบ

สติเป็นสำคัญการภวานา ถ้าภวานาไม่มีสติแล้วไม่เป็นท่า ต้องสติเป็นสำคัญ การเทศน์อย่างนี้เราทดสอบมาหมดแล้ว ทดสอบในตัวของเราเองเวลาดำเนิน ทดสอบภายในตัว พิจารณาๆ บวกลบคุณหารไปในตัวๆ อะไรที่ถูกต้อง ยึดไว้ๆ เป็นหลักๆ แล้วนำมาสอนโลก เราได้เป็นหลักแล้ว นำมาสอนโลก

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ใต้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ